

Gunde Johansson, poet och underhållare, skriftställare och trubadur, gästade Sollerön under öns egen kulturdag 1986 — ”Lärkadagen”. Denna arrangeras av Lärkasamfundet och har alltmer framtonat som en sammankomst av betydelse för Sollerön. Denna gång gynnades dagen av strålande sol och stora skaror solleröbor och andra intresserade samlades i gröngräset på Lärkas gård på Bjärså kern i Bengtsarvet. Gunde, stor beundrare av Karl Lärkas förtrogne diktarevän Dan Andersson, är även flitig tolkare av hans dikter. Gunde kåserade på känt manér och lindade in allvarsord med sin fina humor, utan att för den skull låta den allvarsamma kärnan i budskapet skymmas av den skämtsamma tonen.

Bland svirrande svalor och humlesurr gav Gunde Johansson sina tack-samma åhörare en glädjestund av stort format, inramad av blåklockor och rödklövertuppor på tunet. Välkomna inslag i kåserandet var Gundes visor

till gitarrackompanjemang, bl.a hans egna tonsättningar av Dan Anderssons dikter som "Jag skall gå genom tysta skyar" ur "Den hemlöse" 1920 och "Gunnar Vägman". Gunde antydde att den sistnämnda dikten har stark självbiografisk anknytning och han sjöng också här i denna visa en hittills opublicerad versstrof om en käresta som Dan aldrig fick.

Efter Lärkadagen har Gunde skrivit en dikt till Karl och som han villigt ställt till förfogande för Sool-Öens läsare.

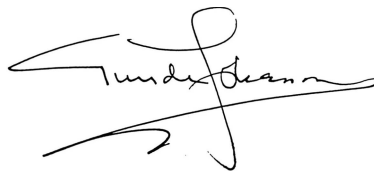
HN

Karl Lärka

Din kärlek till Din Ö, Karl Lärka,
lever än i sol och vind och fågelsång.
Ty här Du var och ville verka
och är alltjämt i evigt nu
trots tidens gång.

Och jag förstår hur skalden, Vännen
Dan med orons blod som Ditt och hjärtats brand
till allt, i Dig kände igen en
broder på sin pilgrimsstig
mot drömda land.

Till Vännen Karl Lärka den 24 januari 1987

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Gunde Hansson". The signature is stylized with a large loop at the top and a long horizontal stroke at the bottom.